

Ћаскање са Вилом о помагању избеглицима

Вил је из Пенсилваније, САД. Посјавили смо му нека њишања о њројектју који је урадио да би њомогао друђима.

ИЛУСТРАЦИЈЕ: ДЕВ ВИЛИЈАМС

Испричај нам нешто о себи.

Имам 11 година. Волим да играм фудбал и лакрос, печем колаче, пливам, скијам и возим ролере. Такође свирам клавир и виолину. Моја омиљена боја је тамноплава, а моја омиљена храна су јаја (мешана, пржена, тврдо кувана - волим их на све начине!). Када порастем, желим да будем лекар као мој тата.

Шта ти је дало идеју да помажеш?

Чуо сам да многе породице из друге земље беже због своје безбедности. Неки од њих се досељавају у оближње подручје. Одмах сам помислио: „Како да им помогнем?”

Помолио сам се да знам како да помогнем. Онда је моја мама добила имејл од Потпорног друштва кочића. Молили су људе да донирају ствари за избегличке породице. Знао сам да су ми молитве услишене.

Како си помогао?

Волим да правим пецива (моја специјалност су колачићи) па сам одлучио да продајем колачиће како бих зарадио новац за ове породице. Направио сам флајере и возио се на ролерима по комшилуку да их испоручим. Дошао је и мој пас, Коко.

Многи моји суседи су били узбуђени што су купили моје колачиће. Од новца који сам зарадио купио сам шерпе и тигање за донацију.

Шта бисте ви саветовали некоме ко жели да помогне?

Потражите начине да служите у свом одељењу или кочићу. Такође можете помоћи локалном склоништу у свом крају. Постоје начине да се помогне свуда! ●

Како си се осећао?

Осећао сам се добро знајући да ће ове породице моћи да кувају користећи шерпе и тигање. Могу само да замислим какав би утешни укус био домаћи оброк када сте у новој земљи.

